

BESLISSING ZOALS IN TUCHT

Beslissing van de Raad van de Orde van de Balie ... inzake het verzoek tot herinschrijving door de heer X op het tableau

I. PROCEDUREVERLOOP

I.1. De heer X werd op aangifte failliet verklaard door de Ondernemingsrechtbank ... afdeling ... op 22 oktober 2018. Overeenkomstig art. 160 ter van de Codex Deontologie van de Orde van de Vlaamse Balies werd hij ambtshalve weggelaten van het tableau vanaf datum faillissement.

I.2. De heer X vroeg overeenkomstig artikel 160 quinquies van de Codex Deontologie met brief van 24 oktober 2018 om zijn heropname op het tableau. Deze vraag tot heropname werd geagendeerd op de eerstvolgende zitting van de Orde van de Balie ..., namelijk op 8 november 2018.

Over de (her)inschrijving op het tableau beslist overeenkomstig art. 432 GW de Raad van de Orde, die meester is over het tableau. Enige weigering van inschrijving, indien hiertoe besloten zou worden, moet met redenen worden omkleed. Met het oog op de behandeling op de eerstvolgende Raad, stelde de Stafhouder op 25 oktober 2018 bijgevolg een onderzoeker en verslaggever aan met de bedoeling alle omstandigheden aan te geven die relevant kunnen zijn voor de beoordeling van het verzoek tot heropname en hierbij minstens de omstandigheden van het faillissement na te gaan. Een onderzoek van de relevante wetgevingen en de reglementen werd ingesteld, er werd schriftelijk en mondeling, contact opgenomen met de aangestelde curatoren, de heer X werd verhoord op 5 november 2018, er werd contact gelegd, schriftelijk en mondeling met de accountant van de heer X en alle relevante stukken werden opgevraagd bij de secretaris van de Orde van Advocaten van de Balie ... en bij de penningmeester. Alle ontvangen stukken werden onderzocht en er volgde een eerste nazicht van de derdenrekening voor het jaar 2018.

Al deze stukken waarmee bij het opmaken van het verslag rekening werd gehouden, werden gebundeld in het dossier dat ook werd bezorgd aan de heer X.

De heer X werd met de brief van de Stafhouder van 25 oktober 2018 opgeroepen om gehoord te worden op deze zitting. Er werd aangegeven dat het een zitting zoals in tucht betrof.

I.3. De Heer X werd door de Raad van de Orde van de balie van ... gehoord op 8 november 2018. De Heer X werd bijgestaan door Mr. V.

De verslaggever Mr. Q bracht verslag uit. Door de leden van de Raad werden een aantal bijkomende vragen gesteld. Er werd onder meer een vraag gesteld om uitleg te verstrekken met betrekking tot de derdenrekening 2018. Uit het verslag van de verslaggever bleek immers dat in 2018 € 93.321,06 van de derdenrekening naar de persoonlijke rekening van de Heer X zelf was overgeschreven waar er slechts facturen waren opgemaakt in deze periode voor € 50.196,32 . Er bestaat tussen deze twee bedragen dus een verschil van € 43.124,74.

De heer X werd naar eigen keuze de mogelijkheid geboden om later op dezelfde dag toelichting/verantwoording te verschaffen dan wel om een uitstel te verzoeken. Uiteindelijk opteerde de heer X ervoor uitstel te vragen teneinde de nodige gegevens na te gaan.

De zaak werd uitgesteld naar de eerstvolgende Raadszitting, namelijk de zitting van 13 december 2018.

I.4. Op de zitting van de Raad van de Orde van 8 november 2018 werd volledigheidshalve ook de ambtshalve weglating vanaf 22 oktober effectief vastgesteld.

Dit pv werd aangetekend ter kennis gebracht van de heer X per zending van 14 november, waarbij hem tevens alle relevante wettelijke bepalingen werden meegedeeld.

I.5. De heer X heeft ook na deze kennisgeving tegen de ambtshalve weglating zelf geen hoger beroep aangetekend bij de tuchtraad van beroep in de zin van Art. 160 quater van de Codex.

I.6. De Raadsman van de heer X, Mr. Y, heeft op 12 december 2018 zijn conclusie overgemaakt aan de Raad van de Orde.

I.7. De heer X werd, bijgestaan door zijn Raadsman Mr. Y, gehoord door de Raad op 13 december 2018.

II. BEHANDELING EN BEOORDELING

II.1. De heer X beroept zich op een exceptie van onwettige weglating. Er wordt geargumenteed dat de OVB niet over de reglementaire bevoegdheid zou beschikken om in een reglement te voorzien dat de weglating inhoudt bij een faillietverklaring.

Er kan door de Raad van de Orde enkel worden vastgesteld dat de heer X ambtshalve krachtens dit reglement werd weggelaten en dat hij zich daartegen niet in beroep heeft voorzien.

Deze weglating is nog eens uitdrukkelijk vastgesteld door de Raad van de Orde op 8 november 2018, vaststelling, waarvan kennis werd gegeven op 12 november 2018 met opgave van alle relevante wetsartikelen.

Er is dus door de Raad van de Orde reeds vastgesteld dat de heer X ambtshalve is weggelaten en tegen deze beslissing is niet in beroep voorzien bij de tuchtraad van beroep. Deze beslissing is dus definitief geworden en kan geen voorwerp van betwisting in rechte voor de Raad van de Orde zelf meer uitmaken.

Er moet overigens ook worden vastgesteld dat de huidige procedure werd opgestart doordat de heer X zelf zijn heropname heeft gevraagd zodat het voorwerp van de huidige procedure precies deze vraag betreft, een vraag die uiteraard initieel inging vanuit het feit van de ambtshalve weglating ten gevolge van de hoger aangehaalde bepalingen van de Codex. Er is heropname gevraagd en bij het onderzoek van de eventuele bezwaren voor de (her)opname kan uiteraard niet meer ingeroepen worden dat de -definitief geworden- weglating krachtens de faillietverklaring, als niet deel uitmakend van de rechtsorde zou moeten beschouwd worden.

II.2. Er wordt in de conclusie van de heer X kritiek uitgebracht op de curatele. Deze discussie met de curatele is niet relevant voor de beoordeling van het verzoek tot heropname.

II.3. De heer X betwist in conclusie dat de Raad van de Orde de vraag tot opname zou mogen toetsen aan andere dan de strikt voorgeschreven voorwaarden van diploma, stageverplichtingen en onverenigbaarheden, 'of tenzij de opname deontologisch bezwaarlijk zou zijn'. De verdediging licht ter zitting toe dat alle concrete vaststellingen, vervat in het onderzoek en voor zover deze correct zouden zijn (inbegrepen de vragen naar de behandeling van derdengelden, permanente vorming' enz..) terzake niet dienend zouden zijn en dat de Raad zijn bevoegdheid zou te buiten gaan door hier rekening mee te houden.

Er wordt door de verdediging hiervoor verwezen naar een uitspraak van de tuchtraad van beroep van 10 juli 2018. De tuchtraad van beroep geeft in de aangehaalde beslissing echter precies aan dat een weigeringsbeslissing wel degelijk kan gesteund zijn op het onderzoek van de morele waarden waaraan een kandidaat moet voldoen.

De tuchtraad van beroep geeft ook, zeer terecht, aan dat de Raad deze bevoegdheid moet uitoefenen met de grootst mogelijke omzichtigheid.

II.4. De door de heer X geciteerde uitspraak van de tuchtraad van beroep strookt uiteraard met de rechtspraak van het Hof van Cassatie.

Het Hof van Cassatie heeft ook gewezen dat een weigering tot inschrijving kan gebaseerd worden op één van de beginselen (waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid) die de Raad van de Orde overeenkomstig artikel 455 Gerechtelijk Wetboek moet handhaven.

"Overwegende dat, krachtens artikel 432 van het Gerechtelijk Wetboek, de Raad van de Orde meester is over het tableau maar de weigering van inschrijving met redenen moet omkleden; Dat de motiveringsplicht voorgeschreven door dit artikel de Raad van de Orde verplicht de gegevens te vermelden die de beslissing schragen dat degene die om zijn inschrijving verzoekt, zich in de uitoefening van zijn beroep niet waardig zal gedragen;" (Cass. 27 januari 1996, Arr.Cass. 1996, 661 en R. W. 1996- 97 (verkort), 757, eigen markering).

Ook het Europees Hof neemt dezelfde houding aan. Cfr. EHRM 23 juni 1994 nr. 16.997/90 D / ..., §54 -55.

Er kan ook verwezen worden naar Cass. 13 mei 1952 Pas I, 578 waar het Hof van Cassatie dezelfde rechtspraak aanhield met betrekking tot de Orde van Apothekers.

De Raad van de Orde heeft dus de opdracht bij een vraag tot inschrijving of herinschrijving te waken over de morele waarden, over de waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid. De Raad is van oordeel dat een verzoek tot opname (zowel na faillissement als naar aanleiding van andere feiten) kan worden geweigerd indien blijkt dat afbreuk wordt gedaan aan de waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen. Daarvoor kunnen alle concrete en bijzondere omstandigheden (onder meer tuchtprocedures, klachten of incidenten) die de Raad gekend zijn op het ogenblik van de beoordeling van de aanvraag en die o.m. betrekking hebben op de wijze waarop de aanvrager in het verleden zijn activiteiten uitvoerde in acht worden genomen, rekening houdend met de gevolgen die daaruit kunnen worden getrokken voor diens uitoefening van het advocatenberoep.

Een persoon die in het verleden blijkt heeft gegeven van belangrijke boekhoudkundige en fiscale nalatigheden, van slordige kantoororganisatie, een totaal gebrek aan nochtans verplichte permanente vorming, zou kunnen beschouwd worden als onbekwaam om het advocatenberoep uit te oefenen.

De onwaardigheid of onbekwaamheid kan daarbij niet uit het loutere feit van het faillissement zelf worden afgeleid.

Teneinde met de grootst mogelijke omzichtigheid de vraag te kunnen beoordelen, heeft de Stafhouder een verslaggever aangesteld. Het komt uiteraard de verslaggever toe om een onderzoek te voeren dat de Raad toelaat met deze -terecht geëiste- grootste omzichtigheid te kunnen oordelen. Het onderzoek is zorgvuldig en diligent gebeurd en staat de Raad toe om met de grootst mogelijke omzichtigheid haar opdracht, die is verankerd in artikel 455 Gerechtelijk Wetboek, uit te oefenen. Op de overwegingen ten gronde wordt hieronder verder ingegegaan.

II.5. De heer X betwist in conclusie ook de rechtsgeldigheid van de oproeping. Er wordt in conclusie van de heer X verwezen naar het oude artikel VII.1.1. Codex, vanaf 1 september 2016 art. 196. Art. 197 geeft aan dat de betrokken persoon met een ter post aangetekende brief wordt opgeroepen. Het voorwerp van de oproeping

is uiteraard vermeld, namelijk de mogelijke heropname op het tableau. Redenen die de aanleiding gaven tot het instellen van de procedure zijn precies de vraag van verzoeker zelf, zodat niet valt in te zien hoe verzoeker in zijn rechten zou kunnen geschaad zijn waar de oproeping er net op zijn eigen verzoek kwam.

De duidelijke mededeling dat het om een zitting zoals in tucht gaat, impliceert evidentelijk en ipso facto dat de Raad dus effectief ging nagaan of aan de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid was voldaan.

De verdediging geeft in de conclusie trouwens zelf aan, en terecht, dat uit de oproeping zoals in tucht blijkt dat de Stafhouder van mening is dat er redenen kunnen zijn om een persoon de herinschrijving op het tableau te weigeren.

De heer X wist dus perfect dat het daarover zou gaan op de zitting van 8 november 2018, namelijk of hij al dan niet voldeed aan de voorwaarden om heringeschreven te worden.

II.6. De heer X drong zelf, om overigens begrijpelijke redenen, ten zeerste aan op een snelle afhandeling.

Er werd dus onmiddellijk een onderzoeker/ verslaggever aangesteld die op zeer korte termijn zijn onderzoeksverslag heeft opgesteld.

Uit de aard van de opdracht zelf vloeit uiteraard voort dat de verslaggever de nodige gegevens moet verzamelen teneinde het de Raad mogelijk te maken te oordelen of aan de morele voorwaarden is voldaan.

Volledigheidshalve verwijst de Raad nog naar het PV van zitting dd. 8.11.18 dat na de zitting aan de heer X per aangetekende post werd toegestuurd waarin de afspraken voor de volgende zitting werden genoteerd :

“Na de toelichting van mr. V en X worden nog een aantal bijkomende vragen gesteld.

De Stafhouder stelt de vraag of X het dossier wil uitstellen met oog op het verschaffen van verdere uitleg/verantwoording omtrent o.m. zijn derdenrekening. Aan de heer X wordt de mogelijkheid gelaten dit op dezelfde dag nog te doen dan wel uitstel te vragen naar de eerstnuttige zitting.”

En :

“Het dossier wordt uitgesteld naar de raadszitting van 13 december 2018 om 17u. Mr. V/X zal de informatie overmaken met een begeleidende nota.

De raadszitting zal doorgaan in ... .

De Stafhouder deelt nog mee dat het mr. V/X vrij staat om op meerdere zaken te reageren vanuit het verslag. De onderzoeker/ verslaggever zal eveneens gemandateerd worden om desgevallend ondertussen nog verdere onderzoeksdaden te doen.”

Van onderzoekswerk ultra vires is er dus hoe dan ook geen sprake. Het kwam de verslaggever toe om de nodige gegevens te verzamelen teneinde het de Raad mogelijk te maken grondig, zorgvuldig en onpartijdig te oordelen of aan de morele voorwaarden was voldaan. De stelling dat de Stafhouder de verslaggever daarbij zelf een dirigerende opdracht zou moeten geven, heeft niet de minste rechtsgrond. Er valt niet in te zien waarom de verslaggever niet gemachtigd zou kunnen worden om een zo volledig mogelijk onderzoek te voeren over de voorwaarden om desgevallend opnieuw te worden heringeschreven. De aangevoerde exceptie mist elke rechtsgrond.

Bovendien zou, als de heer X zou moeten bijgetreden worden, dit er enkel toe leiden dat er een nieuwe onderzoeksopdracht zou moeten uitgeschreven worden, met bijkomend tijdverlies van dien, wat net in het nadeel van de Heer X zou zijn, gezien de Heer X, om overigens begrijpelijke redenen, van meet af aan op uiterst snelle vooruitgang heeft aangedrongen.

II.7. Op de zitting van 8 november 2018 werden, zoals hoger aangetoond, vragen gesteld aan de heer X, inzonder met betrekking tot zijn derdenrekening. Op deze zitting heeft hij dan uitstel gevraagd om uitleg te kunnen geven inzonder daaromtrent. Ook op deze zitting is door de heer X niet geponeerd dat er geen onderzoek zou mogen gebeurd zijn of dat het onderzoek op niet correcte wijze zou zijn gevoerd.

II.8. Na de zitting van 8 november 2018 heeft de verslaggever effectief zijn onderzoek verder gevoerd. Daarbij is ook een duidelijke verklaring van de Procureur bekomen.

Het staat uiteraard de verdediging vrij om tegen te spreken is maar er valt niet in te zien waarom de opname van een dergelijk verslag een serene en objectieve beoordeling door de Raad van de Orde zou belemmeren. De Raad van de Orde is uiteraard in staat om kennis te nemen van de visie van de Procureur en om kennis te nemen van de tegenspraak van de heer X.

De heer X had overigens op de zitting van 8 november 2018 zelf uitdrukkelijk verwezen naar zijn functioneren als plaatsvervangend rechter, zodat ten onrechte de verslaggever verweten wordt dat hij ook de mening van de Procureur heeft gevraagd. De weergave van die mening is overigens enkel en alleen een stuk in het dossier, niets minder maar ook niets meer.

Er valt dan ook niet in te zien waarom dit stuk “pure sfeerschepping “zou zijn en waarom dit stuk uit het dossier zou moeten geweerd worden.

De Raad gaat hieronder in op de vaststellingen die relevant kunnen zijn in zijn oordeel binnen de hoger geschetste bevoegdheid en de toelichting, standpunten aangebracht door de heer X.

II.9. Uit het onderzoeksverslag blijkt dus dat voor het jaar 2018 een bedrag van € 43.124,74 is overgemaakt van de derdenrekening naar de eigen rekening zonder dat daaraan facturen ten grondslag liggen.

Op de zitting van 8 november 2018 is op verzoek van de heer X dus een uitstel verleend, inzonderheid om met betrekking tot dit verschil van € 43.124,74 de nodige uitleg te verstrekken.

Uit het na 8 november 2018 gevoerde aanvullend onderzoek blijkt dat over het jaar 2017 eveneens € 154.227,69 van de derdenrekening werd overgeschreven naar de eigen rekening, waar er slechts voor € 81.262,80 was gefactureerd. Voor het jaar 2017 bestaat er dus een bijkomend verschil van € 72.864,89.

De verschillen kunnen niet per dossier uitgeklaard worden bij het ontbreken van enige verantwoordingsstukken per dossier (dossierfiches, detail derdengelden...). De heer X biedt ook niet aan hier nog verdere toelichting over te verschaffen. Evenmin is er per dossier enige verantwoording van de wijze van afrekening naar de cliënten toe voor handen.

Deze toch wel uiterst aanzienlijke verschillen worden door de heer X gemotiveerd met een verklaring van de algemeen directeur van F, zijn grootste cliënt. (Stuk 5 van de heer X) Die verklaring komt erop neer dat wat de invorderingen voor de F betreft, er gewerkt werd met een no cure no pay systeem (of een pactum de quota litis). Er bestond klaarblijkelijk enkel en alleen recht op ereloon op het ogenblik dat de hoofdsommen en de kosten van F waren betaald. Dan sloeg het ereloon op rente, schadebeding en rechtsplegingsvergoeding die klaarblijkelijk door de heer X mochten behouden worden.

Op geen enkele wijze wordt aangetoond dat deze erelonen die krachtens het -overigens en dit terzijde met artikel 258 Codex strijdige- pactum de quota litis bekomen werden, in verhouding staan met de bedragen waarvoor er geen factuur werd gemaakt.

Op geen enkele wijze wordt trouwens aangetoond waarom er geen facturen werden gemaakt. Er wordt dus puur een uitleg gegeven dat met een eigenlijk niet deontologisch correct systeem werd gewerkt, maar er wordt niet de minste uitleg gegeven waarom er dan geen dergelijke facturen aanwezig zijn die in relatie zouden kunnen gebracht worden met de zeer aanzienlijke toekorten op de derdenrekening.

Op geen enkele wijze wordt aangetoond dat het zelfs maar denkbaar is dat deze bedragen die naar de eigen rekening werden overgeschreven, zouden kunnen bestaan uit rente, verhoging en rechtsplegingsvergoedingen. Voor het jaar 2017 zouden de hoofdsommen dus net iets meer bedragen dan deze bijkomende bedragen voor cliënt F alleen al, gezien € 72.864,89 bijna de helft bedraagt van de bekomen derdengelden € 154.227,69, voor

alle cliënten. De stortingen, zonder enige verwijzing naar een concrete afrekening binnen een of meerdere dossiers, laten ook niet toe of er wel gewerkt werd volgens de afspraken en of elke storting voor eigen gebruik wel geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op het surplus dat aan de Heer X zou toegekomen hebben.

De pure verwijzing naar een eigenlijk niet eens regelmatige wijze van ereloonbepaling voor één cliënt, toont dus op geen enkele wijze aan dat de Heer X correct heeft gehandeld met zijn derdenrekeningen.

In de conclusie van de heer X wordt dan weer gesteld dat de overboekingen voor eigen gebruik allemaal effectief gestaafd zouden zijn door facturen. Deze stelling gaat volledig in tegen de stukken van het onderzoek waaromtrent toelichting werd gevraagd en staat bovendien haaks op de andere stellingen van de heer X hoger samengevat.

II.10. Het is essentieel voor een advocaat dat correct wordt omgesprongen met de gelden die aan zijn cliënten toekomen. Het correct gebruik van de derdenrekening is daarvoor een garantie.

Er moet worden vastgesteld dat zelfs na een uitstel dat eigenlijk inzonder werd gevraagd door de Heer X om klaarheid te bekomen inzake de derdenrekeningen, de Heer X er niet in slaagt om uit te leggen hoe hij dergelijke bedragen rechtmatig zonder facturatie van zijn derdenrekening naar zijn eigen rekening heeft overgemaakt en/of voor eigen gebruik heeft aangewend. Uit de bijkomende onderzoeken blijkt dat hetzelfde euvel moet worden vastgesteld voor het jaar 2017.

Er moet worden vastgesteld dat ondanks het uitstel, de heer X er niet slaagt om een degelijke en overtuigende uitleg te geven.

Daarover ondervraagd op de zitting van 13 december 2018, wordt door de verdediging de stelling ontwikkeld dat de verantwoording niet kan gevraagd worden, en dus eigenlijk ook niet moet gegeven worden in het kader van de toets die doorgevoerd wordt door de Raad van de Orde bij een vraag tot heropneming. Bij nadrukkelijke navraag werd nogmaals geponeerd dat de vraag tot verantwoording van de derdegelden en het gebruik ervan volgens de heer X en zijn raadsman irrelevant was voor het beoordelen van de vraag tot (her)opname.

Er wordt als argument in conclusie door de heer X verwezen naar een uitspraak van de tuchtraad van beroep van 10 juli 2018, waarbij de tuchtraad van beroep oordeelde dat in een concrete casus de toetsing 'op niet bij te treden wijze' was verlopen. De motivering van de de tuchtraad van beroep in de geciteerde beslissing houdt echter precies in dat de inhoudelijke toetsing zelf wel degelijk kon en mocht. Meer nog blijkt uit de geciteerde beslissing dat de tuchtraad van beroep deze toetsing dan in beroep, tegen de oordeelsvorming van de Raad van de Orde in, zelf heeft gemaakt.

Er kan elk geval geconcludeerd worden dat ondanks de eigen vraag tot uitstel om daaromtrent de nodige uitleg te geven, de Heer X daar niet toe in staat is. Er kan enkel geconstateerd worden dat de daarna ontwikkelde stelling dat er daaromtrent door de Raad van de Orde geen vragen zouden mogen gesteld worden of geen toets zou mogen gebeuren, juridisch elke grond mist en klaarblijkelijk naar voor wordt gebracht op het ogenblik dat men, ondanks het uitstel, er zonder meer niet in slaagt aan te tonen waarom en krachtens welke grondslag de toch wel ernstige bedragen van de derdenrekening zijn getransfereerd naar de eigen rekening.

Deze vaststellingen worden bovendien ondersteund door het feit dat de heer X gedurende jaren naliet enige verantwoording van de stand van derdengelden te doen, zoals deontologisch voorgeschreven, ondanks diverse vragen en aanmaningen hieromtrent. Uit het onderzoek is gebleken dat de derdenrekening meerdere keer op nul werd gezet per 31.12 door een loutere overschrijving van of naar de eigen rekening, ook weer zonder enige verantwoording mbt de aangewende saldi.

II.11. De financiële eerlijkheid en de financiële betrouwbaarheid zijn essentieel voor de rechtschapenheid en waardigheid van een advocaat. Een advocaat die zonder grondslag bedragen, a fortiori ernstige bedragen, van zijn derdenrekening naar zijn eigen rekening overmaakt, schendt de kern van de morele waarden ten aanzien van een advocaat.

Wanneer blijkt dat een weggelaten advocaat zich op een dergelijke wijze heeft gedragen, kan de Raad van de Orde enkel vaststellen dat, wil de Raad de handhaving van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid naar behoren uitvoeren, een dergelijke herinschrijving niet kan worden toegestaan.

De Raad acht het niet verantwoord om de Heer X in te schrijven, gezien hij zich zonder dat hij dit kan verantwoorden gelden van zijn derdenrekening, belangrijke sommen, heeft toegeëigend en gezien hij, ook na een termijn te hebben bekomen om een verklaring te geven, dit niet kan. De Raad acteert ook de weigering daaromtrent verdere uitleg te geven.

Deze vaststelling volstaat op zich reeds om de weigering tot inschrijving te gronden.

II.12. Andere vaststellingen zijn enkel en alleen van aard om des te meer aan te tonen dat er niet aan de morele voorwaarden is voldaan.

Uit het onderzoek blijkt dat er een zeer groot tekort bestaat inzake permanente vorming. Het verwijt daaromtrent vroeger niet tuchtrechtelijk te zijn vervolgd, gaat hier niet op, aangezien de tuchtvervolging wel degelijk was ingesteld en nog lopende was. Daarbij heeft de Heer X zijn geacteerde belofte het achterstal op te halen, niet gerespecteerd.

In de conclusie van de heer X wordt verwezen naar het feit dat het gebrek aan permanente vorming gedurende jaren ondervangen werd door het systematisch zetelen als plaatsvervangende rechter bij de rechtbank van eerste aanleg ..., afdeling ..., waarmee hij voldoende bijscholing en ervaring zou opdoen. Waar het zetelen op zich uiteraard al geen bepalend criterium is nu op die grond nooit vrijstelling van het bestaande reglement werd gevraagd, is uit het onderzoek gebleken dat de heer X, in tegenstelling tot hetgeen hij voorhield, sinds 2016 niet meer opgeroepen wordt en dus effectief niet meer zetelt als rechter terwijl er ook in 2017 en 2018 geen enkel uur opleiding werd gevolgd. In die zin is het wel degelijk relevant te verwijzen naar de blaam die de heer X kreeg van de voorzitter van de rechtbank bij brief van 26 januari 2018, nu betrokkene zelf verwijst naar zijn functioneren als plaatsvervanger.

Bovendien verbond betrokkene er zich in het kader van een lopend tuchtonderzoek wel degelijk toe om zich vanaf 2017 volledig in regel te stellen, belofte die tot heden op geen enkele manier nagekomen werd.

In het onderzoeksverslag wordt evenzeer verwezen naar onregelmatigheden op de derdenrekening voor de periode 2011 tot 2016. Ook hier gaat het verwijt van gemis aan vroegere tuchtrechtelijke vervolging niet op, gezien daaromtrent het onderzoek bij de controlecel derdengelden van de OVB nog loopt.

Deze bijkomende redenen beklemtonen dat er niet is voldaan aan de voorwaarden van rechtschapenheid, kiesheid en waardigheid. Dit wordt al evenzeer beklemtoond door de sanctie van de blaam die hem door de voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg ... in zijn hoedanigheid van plaatsvervangend rechter werd opgelegd, gezien hij bijzonder veel veroordelingen wegens verkeersinbreuken opliep, waarbij de boetes uiteindelijk ook niet werden betaald.

II. 13 De strafrechtelijke veroordelingen waar in het aanvullend verslag naar verwezen werden hebben niet direct betrekking op het functioneren van de heer X als advocaat, zodat de Raad met deze veroordelingen op zich geen rekening houdt. Wel blijkt uit het overzicht (in het bijzonder het totaal gebrek reactie en opvolging na de oproepingen en vragen tot verantwoording) dezelfde systematische en fundamentele negatie of wanorganisatie, die blijkt uit de wijze waarop de heer X over de jaren heen handelde in het kader van de vraag tot verantwoording van het gebrek aan permanente vorming, het gebrek aan opgave van de derdengelden, het nalaten van het bijhouden van verantwoordingsstukken omtrent het beheer van zijn derdengelden en dergelijke meer.

De Raad moet overigens deduceren uit het onderzoeksverslag en ook uit de verklaringen ter zitting, dat de Heer X over de jaren heen een algemene houding aannam, die net het tegenovergestelde is van de morele waarden die van een advocaat mogen verwacht worden. De derdenrekening werd niet naar behoren bijgehouden, er werden klaarblijkelijk behoorlijk lukraak bedragen van de derdenrekening naar de eigen rekening overgeschreven, grote bedragen, waaromtrent er geen uitleg kan gegeven worden en waaromtrent er geen uitleg wordt gegeven. Permanente vorming werd helemaal verwaarloosd ondanks formele beloften de achterstand in te lopen. Dit wordt dan wel deels verklaard met een verwijzing naar het zetelen als

plaatsvervangend rechter, maar dit blijkt de laatste jaren niet meer het geval te zijn geweest en wat meer is, ook in deze functie werd een blaam opgelopen. Verkeersinbreuken werden opgestapeld en bij de oproepingen voor het Hof van Beroep werd er klaarblijkelijk menigmaal verstek gemaakt. Brieven van de fiscus werden zonder meer niet geopend. Er werd op een compleet gedesorganiseerde wijze gewerkt, op een fundamenteel chaotische en onverantwoorde manier, die al evenmin verzoenbaar is met de morele waarden om als advocaat te kunnen worden ingeschreven.

II.14. Op de zitting van 8 november 2018 werd verwezen naar de familiale moeilijkheden die de Heer X heeft gehad over een periode van de laatste tien jaar. De Raad kan zeker aannemen dat familiale moeilijkheden het werk van een advocaat bemoeilijken en dat in casu de heer X geleden heeft onder zijn persoonlijke situatie, maar deze familiale moeilijkheden kunnen op geen enkele wijze de systematische en aanhoudende niet verantwoorde verschillen in de derdenrekening verantwoorden. Dezelfde familiale moeilijkheden kunnen ook de andere feitelijkheden die niet bestaanbaar zijn met de waarden van waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid verantwoorden.

II.15. De Raad van de Orde stelt dan ook vast dat de Heer X op fundamentele wijze niet voldoet aan de voorwaarden van waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid, zodat de Raad van de Orde de inschrijving moet weigeren.

BIJGEVOLG

BESLIST DE Raad

De heer X niet toe te laten tot inschrijving op het tableau.

..., 13 december 2018